

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

سال دوم - دوره یازدهم

تاریخ چاپ

شماره چاپ

شماره ثبت ۶۷۵

عادی

طرح نحوه تشکیل و فعالیت تشکل های صنفی - تخصصی

کمیسیون های ارجاعی

اصلی:	امور داخلی کشور و شوراها
فرعی:	اجتماعی - قضائی و حقوقی

معاونت قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۴۴ نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود.

مقدمه (دلایل توجیهی):

به نام خدا

مستند به اصل ۲۶ قانون اساسی ایجاد تشکل های سیاسی، جمعیت ها و تشکل های صنفی مشروط به رعایت استقلال، آزادی و موازین اسلامی شناسایی شده است. قانونگذار عادی نیز در راستای اجرای این اصل به صورت موضوعی قوانین مختلفی برای تشکل ها مانند تشکل های سیاسی و تشکل های کارگری وضع نموده است. در رابطه با وضعیت حقوقی تشکل های صنفی - تخصصی اعم از نحوه تشکیل، فعالیت و کیفیت نظارت بر عملکرد آن ها سابقاً براساس قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه های سیاسی مصوب ۱۳۶۰ تعیین تکلیف شده بود؛ اما پس از اصلاحات صورت گرفته نسبت به قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه های سیاسی موضوع تشکل های صنفی - تخصصی حذف و به عبارتی احکام قانونی نسبت به تشکل های مذکور مسکوت ماند. در راستای رفع خلاء قانونی و تعیین تکلیف وضعیت حقوقی این تشکل، طرح «اصلاح مواد (۱) و (۱۰) قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه های سیاسی» در دوره دهم به شماره ثبت ۳۹۰ اعلام وصول و در پنج مرحله مستدل به اینکه اولاً تعیین سازوکار یکسان برای تشکل های سیاسی و تشکل های صنفی - تخصصی مغایر نظام اداری صحیح می باشد، ثانیاً ارجاع تعیین چگونگی تاسیس، فعالیت و نظارت توسط هیات وزیران مغایر اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی بوده و موضوع به دلیل داشتن ماهیت تقنینی می بایست توسط مجلس قاعده گذاری شود؛ با ایرادات شواری نگهبان مواجه شد. اکنون بیش از ۸۰۰ تشکل صنفی - تخصصی مستند به قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه های سیاسی درای پروانه فعالیت هستند که هریک در حوزه تخصصی مربوط حسب مورد فعالیت های فنی و تخصصی به صورت غیرانتفاعی انجام می دهند، لکن به دلیل خلاء قانونی ادامه فعالیت آن ها با مشکل مواجه شده است. لذا جهت رفع خلاء قانونی و تعیین تکلیف وضعیت ادامه فعالیت مجموعه های ثبت شده و مجموعه های در حال تاسیس طرح ذیل پیشنهاد می گردد:

لذا طرح ذیل تقدیم می‌شود:

لذا طرح ذیل تقدیم می‌شود:

محمد صالح جوکار - قاسم ساعدی - فرهاد طهماسبی - احمد حسین فلاحی همدان - جبار کوچکی
نژادارم ساداتی - حسن لطفی - شهریار حیدری - مجید نصیرائی - علیرضا سلیمی - صمداله محمدی
- سید مجتبی محفوظی - احد آزادی خواه - مجتبی ذوالنوری - سید محمد مولوی - غلامحسین کرمی -

حسین جلالی - فتح الہ توسلی - محمدرضا رضائی کوچی - فرہاد بشیری - منصور علی زارعی کیاپی
- علی جدی - جعفر قادری - اصغر سلیمی - ابوالفضل ابوترابی - ابراہیم رضائی - منصور آرامی -
اردشیر مطہری - علیرضا عباسی - سیدمصطفی آقامیرسلیم - محمدمہدی فروردین - جلال محمودزادہ
- مجتبی توانگر - حسین حق وردی - کمال حسین پور - انور حبیب زادہ بوکانی - رحمت الہ نوروزی
- محمدحسین فرهنگی - حسن ہمتی - یعقوب رضازادہ - ہاجر چنارانی - مہدی شریفیان - مالک
شریعتی نیاسر - سیدمحمود نبویان - الیاس نادران

عنوان طرح:

طرح نحوه تشکیل و فعالیت تشکل های صنفی - تخصصی

فصل اول: تعاریف

ماده ۱- عبارات و اصطلاحات به کار رفته در این قانون، دارای معانی مشروح ذیل می باشد:

الف- تشکل صنفی، تخصصی: تشکیلاتی است که به وسیله دارندگان کسب یا پیشه یا حرفه یا تخصص یا مهارت معین تشکیل شده و اهداف، برنامه‌ها و اقدامات آن به صورت غیر سیاسی، غیر دولتی، غیرتجاری، غیر انتفاعی و داوطلبانه در جهت منافع خاص مربوط به آن صنف بوده و براساس اساسنامه مصوب خود و در سطح ملی یا استانی فعالیت می کند.

تشکل های صنفی - تخصصی که از این پس در این قانون «تشکل» نامیده می شوند، می توانند مطابق اساسنامه خود تحت عناوین دیگر از جمله جمعیت، انجمن، جامعه، مجمع، خانه و کانون نامیده شوند.

ب- تشکل ملی: تشکلی است که در حداقل یک دوم کل استان های کشور شعبه و نمایندگی داشته و اعضای آن نیز از همان استان ها باشند.

ج- تشکل استانی: تشکلی است که شعب و نمایندگی آن محدود به یک استان بوده و اعضای آن صرفاً از همان استان باشند.

د- عضو تشکل: داوطلب واجد شرایطی که مراحل عضویت را گذرانده و با پذیرش اساسنامه، دارای تعهدات و حقوق مندرج در آن است.

ه- ارکان تشکل: اشخاصی هستند که مسئولیت تشکیل، اداره و فعالیت تشکل را مطابق اساسنامه تشکل برعهده دارند، از قبیل هیأت مؤسس، مجمع عمومی، هیات مدیره، دبیر کل، بازرسان و یا سایر عناوین مشابه.

و- هیأت مؤسس: اشخاص حقیقی که امور مربوط به تأسیس تشکل و وظایف مرتبط با آن را پیگیری نموده و برای دریافت مجوز اولیه تأسیس و پروانه فعالیت اقدام می نمایند.

ز- مجمع عمومی: بالاترین رکن تشکل است که طبق اساسنامه با اجتماع اعضاء تشکیل می گردد.

ح- هیات مدیره: متشکل از منتخبین مجمع عمومی است که براساس اساسنامه، مسئولیت تحقق اهداف تشکل را برعهده دارد.

ط- دبیرکل: عالی ترین مقام اجرایی تشکل است که مطابق اساسنامه تشکل از سوی هیأت مدیره و یا مجمع عمومی انتخاب و مسئولیت اجرای وظایف تشکل را برعهده دارد.

ی- بازرسان: اشخاص آشنا به امور بازرسی می باشند که برای نظارت بر عملکرد ارکان تشکل از سوی مجمع عمومی انتخاب می شوند.

ک- اساسنامه: سند مصوب مجمع عمومی است که متضمن ساختار، تشکیلات، ارکان، و حدود وظایف و اختیارات، نحوه تعیین و تغییر اعضای ارکان، عضویت در تشکل، شرایط تغییر و اصلاح اساسنامه، مبنای اعتبار اسناد اداری و مالی، تعیین منابع مالی، نحوه انحلال و سایر موارد مربوط به تشکل مصرح در این قانون می باشد.

ل- کمیته: کمیته تشکل های صنفی - تخصصی موضوع ماده (۲) این قانون است.

م- مجوز اولیه: مجوز موقتی است که مطابق این قانون جهت تحصیل شرایط لازم برای صدور پروانه فعالیت تشکل، توسط کمیته صادر می شود.

ن- پروانه فعالیت: مجوزی است که به موجب آن مطابق این قانون به تشکل اجازه داده می شود تا مطابق اساسنامه و در چهارچوب قوانین و مقررات نظام جمهوری اسلامی ایران فعالیت کند.

فصل دوم - کمیته

ماده ۲- به منظور صدور پروانه تاسیس و نظارت موضوع ماده (۳) این قانون بر فعالیت تشکل های ملی و استانی به ترتیب کمیته تشکل های صنفی - تخصصی در سطح کشور و استان تحت عنوان کمیته کشوری و کمیته استانی به شرح ذیل تشکیل می شود:

الف- کمیته کشوری در محل وزارت کشور مرکب از اعضای ذیل تشکیل می شود:

۱. نماینده قوه قضائیه
۲. معاون هماهنگی امور اقتصادی وزارت کشور
۳. نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت
۴. نماینده دستگاه اجرایی کشوری مرتبط با حوزه فعالیت تشکل حسب مورد
۵. نماینده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران

۶. رئیس سازمان بسیج اصناف، بازاریان و فعالان اقتصادی کشور
 ۷. رئیس اتاق اصناف ایران بدون حق رای
 ۸. نماینده تشکل های ملی دارای پروانه به انتخاب آنها بدون حق رای.
- ب- کمیته استانی در محل استانداری مرکب از اعضای ذیل تشکیل می شود:

۱. نماینده رئیس کل دادگستری استان
۲. مدیرکل هماهنگی امور اقتصادی استانداری
۳. مدیرکل اداره صنعت، معدن و تجارت در استان
۴. نماینده دستگاه یا دستگاههای اجرایی استانی مرتبط با حوزه فعالیت تشکل حسب مورد
۵. نماینده فرماندهی انتظامی استان
۶. رئیس سازمان بسیج اصناف، بازاریان و فعالان اقتصادی در استان
۷. رئیس اتاق اصناف استان بدون حق رای
۸. نماینده تشکل های استانی دارای پروانه به انتخاب آنها بدون حق رای

تبصره ۱- اعضای موضوع جزء (۸) بندهای (الف) و (ب) مطابق دستورالعمل صادره از سوی وزارت کشور حداکثر یکسال پس از لازم الاجراء شدن این قانون در سطح استان به استانداری و در سطح ملی به وزارت کشور معرفی شوند. تا تاریخ مزبور کمیته بدون حضور نمایندگان مزبور تشکیل شده و فعالیت خواهد نمود.

تبصره ۲- اعضای موضوع اجزاء (۷) و (۸) بندهای (الف) و (ب) برای مدت دو سال انتخاب می شوند و تا معرفی اعضای جدید به کار خود ادامه می دهند.

تبصره ۳- جلسات کمیته با حضور حداقل شش نفر از اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات آن از جمله صدور پروانه با رأی حداقل چهار نفر از اعضای حاضر و دارای حق رأی معتبر است.

تبصره ۴- دبیرخانه کمیته کشوری و کمیته استانی، تشکیلات اجرائی کمیته می باشد که به ترتیب در محل وزارت کشور و استانداری ها زیر نظر کمیته تشکیل و توسط دبیر اداره می شود. معاون هماهنگی امور اقتصادی وزارت کشور به عنوان دبیر کمیته کشوری و مدیرکل هماهنگی امور اقتصادی استانداری به عنوان دبیر کمیته استانی بوده و مسئولیت اجرایی امورات محوله را برعهده دارد. برگزاری جلسات، دعوت از اعضاء، تدوین و ارسال دستور جلسات به اعضاء و ابلاغ نتایج درخواست های ارسالی از وظایف دبیرخانه کمیته است.

ماده ۳- وظایف کمیته های کشوری و استانی به شرح زیر است:

۱. بررسی شرایط تأسیس و صدور مجوز اولیه و پروانه فعالیت تشکل؛

۲. احراز شرایط اعضای ارکان و مسئولان تشکل موضوع ماده (۵) این قانون؛

۳. بررسی و تأیید اساسنامه و تغییرات احتمالی آن؛

۴. نظارت بر فعالیت تشکل ها مطابق این قانون؛

۵. بررسی و اتخاذ تصمیم در مورد تخلفات موضوع این قانون؛

۶. بررسی گزارش‌های مالی و عملکرد سالانه تشکل‌ها؛

۷. رسیدگی به گزارش‌های مستند اشخاص حقیقی و حقوقی در رابطه با تشکل‌ها در چهارچوب این قانون؛

۸. توقیف پروانه فعالیت و معرفی آنها به دادگاه ذیصلاح جهت انحلال موضوع مواد (۱۰)، تبصره (۲) ماده (۱۴)، (۱۶) و (۱۷) این قانون؛

تبصره- نماینده دستگاه اجرایی موضوع جزء (۴) بندهای «الف» و «ب» ماده (۲) مکلفند گزارش ارسالی سالانه ی فعالیت تشکل‌ها را مورد بررسی قرار داده و جمع بندی کارشناسی آن را در کمیته ارائه نمایند.

فصل سوم: ضوابط تشکیل و صدور پروانه

ماده ۴- اساسنامه باید حاوی شرایط زیر باشد:

الف - نام کامل تشکل و عنوان اختصاری

تبصره- تشکل می‌تواند با رعایت شروط اصل بیست و ششم (۲۶) قانون اساسی از هر نام و نام اختصاری و نمادی استفاده نماید، مگر اسامی موهن یا مغایر با شئونات دینی، فرهنگی و همچنین عناوینی که منع قانونی دارد و یا توسط دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶ / ۷ / ۸ و یا تشکل‌های دیگر مورد استفاده قرار گرفته‌اند و نیز عناوین مشابه آن‌ها که عرفاً به تشخیص کمیته موجب اشتباه گردد.

ب- اهداف، موضوع و مدت فعالیت و برنامه‌های تشکل برای تحقق اهداف

ج - نشانی مرکز اصلی و محدوده جغرافیایی فعالیت

د- نحوه ایجاد شعب و دفاتر نمایندگی

ه - ساختار و ارکان به همراه شرح وظایف، نحوه فعالیت، حدود اختیارات و مسئولیت هر رکن به تفکیک و نحوه تعیین و عزل آنها

و - نحوه تصویب اساسنامه و تغییر و اصلاح آنها و نحوه تصویب دستورالعمل‌های اجرایی و مالی تشکل

ز - نحوه تأمین منابع مالی

ح - نحوه عضوگیری و شرایط کلی عضویت

ط - نحوه انحلال و تعیین تکلیف دارایی‌ها پس از انحلال

ی- نحوه ارائه گزارش‌های عملکرد اجرایی و مالی به اعضای تشکل و نیز بازرسی و حسابرسی مشخص از آنها.

ماده ۵- متقاضیان عضویت، تأسیس و اعضای ارکان تشکل باید دارای شرایط زیر باشند:

۱. اعتقاد و التزام عملی به اسلام

تبصره - متقاضیان اقلیت‌های دینی مصرح در قانون اساسی باید به دین خود اعتقاد داشته باشند.

۱. التزام عملی به انقلاب اسلامی، قانون اساسی و نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران

۲. داشتن تابعیت ایرانی

۳. داشتن سن حداقل بیست و پنج سال تمام برای اعضای ارکان تشکل و ۱۸ سال تمام برای متقاضیان عضویت

۴. داشتن حداقل مدرک دیپلم یا معادل آن برای اعضای ارکان تشکل

۵. عدم محکومیت کیفری مؤثر و عدم محرومیت از حقوق اجتماعی

۶. دارا بودن مجوز یا سابقه کسب یا پیشه یا حرفه مهارت یا تخصص و تجارت مرتبط به صورت مستند

۷. داشتن کارت پایان خدمت و وظیفه عمومی یا کارت معافیت دائمی جهت آقایان برای اعضای ارکان

تشکل

۸. عدم وابستگی تشکیلاتی و هواداری به احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های غیرقانونی

۹. عدم اعتیاد به مواد مخدر و روانگردان و عدم استعمال آنها

ماده ۶- تقاضای صدور مجوز اولیه تأسیس تشکل توسط هیأت مؤسس، حسب مورد باید به کمیته استانی یا کمیته کشوری ارائه شود. کمیته مزبور مکلف است ظرف یک هفته از تاریخ دریافت تقاضا نسبت به اخذ نظر از مراجع نظارتی نظیر وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه، دادگستری، نیروی انتظامی و دستگاه های اجرایی مرتبط موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری درخصوص شرایط مقرر در مورد اعضای هیأت مؤسس اقدام و ظرف مدت سه ماه از زمان دریافت تقاضای رسمی با رعایت مواد این قانون مجوز اولیه را با رأی سه نفر از اعضای خود که دارای حق رأی می باشند صادر نماید.

تبصره ۱- مراجع نظارتی و اجرایی موضوع این ماده مکلفند ظرف مهلت یک ماه اقدام به ارائه پاسخ نسبت به استعلام صورت گرفته نمایند. عدم پاسخ به استعلام به منزله تأیید است.

تبصره ۲- تقاضای صدور مجوز اولیه، باید حاوی اسامی و تصویر مدارک هویتی هیأت مؤسس، اساسنامه پیشنهادی، حوزه جغرافیایی فعالیت و امضای حداقل ده نفر از اعضای هیأت مؤسس و معرفی نماینده هیأت مؤسس باشد.

تبصره ۳- کمیته می تواند مهلت احراز شرایط برای ثبت و صدور مجوز اولیه را تنها برای یک بار به مدت دو ماه تمدید نماید.

تبصره ۴- در صورت عدم احراز شرایط تأسیس، کمیته موظف است در مدت مقرر دلایل عدم صدور مجوز و یا رد تقاضا را مستند و مستدل به اطلاع نماینده هیأت مؤسس برساند. اعضای هیأت مؤسس می توانند ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ مراتب اعتراض را به کمیته اعلام نمایند. کمیته مکلف است ظرف مدت یک ماه به اعتراض پاسخ دهد. در صورت رد مجدد درخواست از سوی کمیته، اعضای هیأت مؤسس می توانند به دیوان عدالت اداری شکایت کنند.

ماده ۷- مجوز اولیه تأسیس جهت راه اندازی و تحصیل شرایط برای صدور پروانه فعالیت مطابق ماده (۸) این قانون و برگزاری مجمع عمومی مؤسس جهت تصویب اساسنامه بوده و اعتبار دیگری ندارد.

تبصره ۱- هیأت مؤسس موظف است ظرف مدت شش ماه از تاریخ صدور مجوز اولیه نسبت به تشکیل مجمع عمومی مؤسس جهت تصویب اساسنامه اقدام نماید. در غیر این صورت مجوز اولیه تأسیس باطل می شود.

تبصره ۲- هیأت مؤسس می تواند در صورت وجود دلایل موجه و با تأیید کمیته این مهلت را تنها برای یک بار به مدت سه ماه تمدید کند.

تبصره ۳- تا زمانی که تشکل پروانه فعالیت را دریافت ننموده حق هیچگونه فعالیتی ندارند.

ماده ۸- پروانه فعالیت برای تشکل های استانی یا ملی در صورتی صادر یا تمدید می گردد که حائز شرایط زیر باشند:

الف- ارائه اسناد مبنی بر تایید برگزاری مجمع عمومی با حضور حداقل دو سوم اعضای تشکل و تصویب اساسنامه مطابق شرایط قانونی توسط نماینده کمیته حاضر در جلسه مجمع عمومی

ب- عدم ارتکاب تخلف از مفاد این قانون

تبصره ۱- حداقل تعداد اعضای لازم برای صدور پروانه فعالیت جهت تشکل های استانی در استان های تا دو میلیون نفر جمعیت یکصد نفر و در استان های تا سه میلیون نفر جمعیت یکصد و پنجاه نفر و در استان ها بیش از سه میلیون نفر جمعیت دویست نفر می باشد.

تبصره ۲- حداقل تعداد اعضای لازم برای صدور پروانه فعالیت جهت تشکل های ملی پانصد نفر و همچنین تأسیس دفتر در حداقل دو سوم استان های تحت شمول است.

تبصره ۳- در صورتی که کمیته ظرف مدت سه ماه پس از تایید اسناد برگزاری مجمع عمومی توسط تشکل و اسناد مربوط به تعداد اعضا و تأسیس دفتر حسب مورد، اعلام نظر نکند دبیر موظف است ظرف مدت یک ماه پس از انقضای مهلت، پروانه فعالیت نهائی را در صورت وجود شرایط صادر کند.

تبصره ۴- در صورت عدم احراز شرایط صدور پروانه فعالیت، نتیجه درخواست مستند و مستدل به صورت کتبی به متقاضیان اعلام می شود. متقاضیان پروانه فعالیت می توانند ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ اعلام نظر، به دبیرخانه کمیته اعتراض خود را ارسال نمایند. در صورت اعتراض، کمیته موظف است حداکثر ظرف مدت سه ماه نسبت به اعتراض متقاضیان پروانه فعالیت رسیدگی و اعلام نظر کند. در صورت رد درخواست اعتراض از سوی کمیته، تشکل ها می توانند ظرف سی روز از تاریخ ابلاغ نتیجه اعتراض، در دیوان عدالت اداری طرح شکایت نمایند.

تبصره ۵- در صورت عدم احراز شرایط صدور پروانه فعالیت، مجوز اولیه صادرشده باطل می شود و هیأت مؤسس حق هیچ گونه فعالیتی تحت عنوان مجوز اولیه مذکور را ندارد.

تبصره ۶- پروانه صادره با امضاء حداقل سه نفر از اعضای کمیته معتبر است.

تبصره ۷- پس از صدور پروانه، اساسنامه باید از طریق کمیته با هزینه تشکل در روزنامه رسمی چاپ و منتشر گردد.

ماده ۹- تشکل‌ها پس از اخذ پروانه فعالیت نهایی و ثبت در اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیر تجاری دارای شخصیت حقوقی می‌گردند.

ماده ۱۰- کلیه تشکل‌ها موظفند تغییرات مربوط به اساسنامه، اعضای ارکان و صورت‌جلسات برگزاری مجمع عمومی و فوق‌العاده خود را به کمیته اعلام نمایند. در صورتی که کمیته تغییرات صورت گرفته را مغایر قانون تشخیص داد، لازم است با ارائه دلایل و استنادات قانونی، اصلاح آن را از تشکل درخواست نماید. تشکل موظف به رفع موارد مورد ایراد می‌باشد. در صورت عدم تأمین نظر کمیته، پروانه فعالیت تشکل توقیف می‌شود و رفع آن منوط به انجام اصلاحات مورد نیاز است.

تبصره- عضویت همزمان یک فرد در ارکان بیش از یک تشکل اعم از استانی یا ملی (به جز مجمع عمومی) ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۱- مرجع رسیدگی به شکایات تشکل‌ها از تصمیمات و اقدامات کمیته، دیوان عدالت اداری است.

فصل چهارم: حقوق و تکالیف

ماده ۱۲- تشکل‌ها پس از دریافت پروانه فعالیت و ثبت آن، از حقوق زیر برخوردار می‌شوند:

الف- مشاوره، اظهار نظر و ارائه پیشنهاد و راهکار به دستگاه‌های اجرایی در فرایند برنامه‌ریزی مراجع دولتی و عمومی غیردولتی در سطوح استان یا ملی حسب‌مورد متناسب با تخصص و موضوع فعالیت تشکل

تبصره- دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۵ مکلفند در فرایند وضع مقررات عام‌الشمول، حسب‌مورد نظرات و پیشنهادات تشکل‌های صنفی - تخصصی مربوط به موضوع را در صورت ارائه دریافت نموده و پاسخگو باشند.

ب - رصد و نظارت بر عملکرد سایر بخش‌های جامعه در زمینه فعالیت تخصصی خود

ج - ارائه خدمات اجتماعی حسب تخصص و حوزه فعالیت به اعضای تشکل؛

د- انعقاد تفاهم‌نامه همکاری با اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی در چهارچوب صلاحیت خود

هـ - ارائه خدمات آموزشی و انتشار نشریه و ایجاد تارنما (پایگاه اینترنتی) و استفاده از سایر ابزارهای اطلاع رسانی و محصولات فرهنگی، آموزشی و پژوهشی با رعایت قوانین و مقررات مربوط در حوزه تخصصی خود.

تبصره - تشکل های متقاضی نشریه الکترونیکی یا مکتوب می توانند درخواست خود را به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای صدور مجوز ارسال کنند. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است پس از دریافت تقاضا حداکثر ظرف مدت سه ماه نسبت به صدور مجوز نشریه الکترونیکی یا مکتوب اقدام کند. در صورت عدم صدور مجوز، تشکل ها می توانند به دیوان عدالت اداری شکایت نمایند.

و- حق دادخواهی در مراجع قضایی و شبه قضایی

تبصره - فعالیت تشکل های موضوع این قانون خارج از اهداف احزاب سیاسی موضوع بند «ا» ماده (۱) قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه های سیاسی مصوب ۴ / ۱۱ / ۱۳۹۴ می باشد.

ماده ۱۳ - منابع درآمدی تشکل ها عبارتند از:

۱- حق عضویت اعضا

۲- کمک ها و هدایای نقدی و غیرنقدی اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی

۳- وجوه حاصل از فعالیت های قانونی انجام شده در چهارچوب موضوع فعالیت، اهداف و اساسنامه

تبصره ۱ - هرگونه استفاده تشکل ها از منابع و امکانات دولتی دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری ممنوع است.

تبصره ۲ - انجام هرگونه فعالیت اقتصادی و انتفاعی از جمله از طریق تأسیس شرکتها و مؤسسات تجاری یا اقدام به واردات و صادرات ممنوع است.

تبصره ۳ - تشکل ها موظف اند منابع مالی خود را با رعایت ضوابط فوق در اساسنامه تعیین کنند و کلیه دریافتی ها و پرداختی های خود را از طریق حساب بانکی صورت دهند و عملکرد مالی خود را در دفاتر مالی مربوط ثبت کنند.

فصل پنجم: نظارت

ماده ۱۴ - تشکل‌ها صرفاً در چهارچوب اساسنامه مجاز به فعالیت بوده و در صورت ارتکاب اعمال زیر پس از تشخیص توسط مراجع قضایی و کمیته، حسب مورد علاوه بر مجازات‌های قانونی، طبق ماده (۱۶) این قانون با آنها برخورد می‌شود:

الف - نقض مبانی دین مبین اسلام و تبلیغ و فعالیت علیه موازین اسلامی؛

ب- هرگونه فعالیتی که که مخل آزادی، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی، منافع ملی و مصالح جمهوری اسلامی ایران و نظم عمومی باشد؛

ج- اعمال خلاف قانون اساسی و نقض حقوق ملت از جمله ایراد تهمت، افتراء، شایعه‌پراکنی، آموزش و ترویج خشونت؛

د- عدم رعایت اساسنامه؛

ه- ارائه آثار غیرعلمی و خارج از حوزه صنفی - تخصصی موضوع اساسنامه.

و- عدم ثبت درآمدها و منابع تأمین آن و مصارف و هزینه‌ها؛

ز - عدم ارائه دفاتر مالی به کمیته و عدم مطابقت درآمدها و هزینه‌ها با قوانین و مقررات کشور؛

تبصره ۱ - تشکل‌ها مکلفند ارتباطات خود با سفارتخانه‌ها، نمایندگی تشکل‌های کشورهای خارجی و بین‌المللی را با اطلاع وزارت کشور و مجوز وزارت امور خارجه و دستگاه اجرایی مرتبط حسب مورد در چهارچوب منافع ملی و امنیت ملی انجام دهند. دریافت هرگونه کمک از اشخاص حقیقی و حقوقی خارجی و دولت‌های بیگانه و سازمان‌های بین‌المللی صرفاً با اطلاع و کسب مجوز از کمیته و وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه امکان‌پذیر است.

تبصره ۲- انجام هرگونه فعالیت سیاسی از سوی تشکل‌ها ممنوع بوده و در صورت ارتکاب، پروانه فعالیت تشکل توقیف می‌گردد.

ماده ۱۵- برگزاری هرگونه اجتماع تشکل‌ها توسط وزارت کشور و سایر موسسات دولتی ممنوع می‌باشد. در صورت تخلف از این ماده، دادستان ملکف است ضمن اقدامات لازم جهت جلوگیری از اجتماع مزبور، موضوع را از طریق مراجع صالح قضائی پیگیری نماید. در صورت برگزاری اجتماع مرتکب به مجازات موضوع ماده (۵۷۶) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ محکوم خواهد شد.

ماده ۱۶ - در صورتی که تشکل‌ها مرتکب تخلفات مذکور در این قانون شوند، کمیته متناسب با موارد تخلف یک یا چند مورد از موارد زیر را اعمال می‌کند:

۱- تذکر شفاهی و مهلت یک ماهه برای اصلاح وضعیت؛

۲- تذکر کتبی با ذکر دلیل و تعیین تخلف؛

۳- تعلیق فعالیت تشکل حداکثر به مدت سه ماه؛

۴- توقیف پروانه به مدت سه ماه تا یک سال؛

۵- توقیف پروانه فعالیت و تقاضای انحلال از دادگاه صالح.

تبصره ۱- کمیته موظف است قبل از اتخاذ تصمیم از نماینده تشکل مربوط جهت ارائه توضیحات دعوت نماید.

تبصره ۲- تصمیم کمیته جز تقاضای انحلال ظرف مدت سی روز پس از ابلاغ توسط دبیرخانه کمیته، قابل شکایت در دیوان عدالت اداری است.

تبصره ۳- در زمان توقیف پروانه، هرگونه فعالیتی در راستای اهداف و برنامه‌های تشکل، جرم بوده و در صورت ارتکاب، مرتکب به یکی از مجازات‌های درجه شش قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ محکوم می‌شود.

ماده ۱۷- انحلال و خاتمه فعالیت تشکل به دو شکل زیر صورت می‌پذیرد:

الف - انحلال اختیاری طبق شرایط مقرر در اساسنامه؛

ب - انحلال به موجب رأی دادگاه صالح.

تبصره ۱- در مواردی که مفاد اساسنامه برای تاسیس و یا تعیین اعضای ارکان تشکل برای دو سال اجرا نشود و یا پروانه تشکل به موجب تصمیم و رأی کمیته توقیف شود، کمیته موظف است موضوع را جهت انحلال به دادگاه صالح ارجاع نماید.

تبصره ۲- در صورت انحلال تشکل، ضمن آگهی انحلال تشکل در روزنامه رسمی توسط استانداری یا وزارت کشور حسب مورد، امور مربوط به تصفیه اموال آن با رعایت حقوق دولت و اشخاص زیرنظر دادگاه محل

استقرار دفتر تشکل با حضور نماینده وزارت کشور یا استانداری حسب مورد و نماینده دادستان براساس اساسنامه انجام می شود.

تبصره ۳- پس از انحلال تشکل، هر نوع فعالیت با عنوان تشکل مزبور جرم بوده و مرتکب به یکی از مجازات های درجه شش قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ محکوم خواهد شد.

ماده ۱۸- تشکل های دارای مجوز فعالیت موظفند ظرف مدت یک سال از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون وضعیت خود را با شرایط مندرج در این قانون تطبیق دهند و گزارش آن را به کمیته ارسال نمایند. در صورت تأیید اقدامات تشکل از سوی کمیته، پروانه فعالیت تشکل تمدید می شود. کمیته در صورت دلایل موجه می تواند این مدت را حداکثر برای مدت شش ماه تمدید نماید.

ماده ۱۹- آیین نامه اجرائی این قانون، حداکثر ظرف مدت سه ماه توسط وزارت کشور تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.